

له نه هامة تيبه مه زنه كاني كورد، به داخه وه نه وه تا به وه هموو ده له مه ندييه وه، هيشتا ميژووي سه ره له داني ديروك، نه فسانه، ئوستووره و شيعر و نه ده بان، به پروني و سانايي وهك باقي گهلاني تر، ساغ نه كراوه ته وه. نه مه له ناخدا ده تواني هوكاريكي گه وره بي بۆ سرينه وه ي ناسنامه ي نه ته وايه تي و ژين و ژياري فه ره نه گيمان. نه م بوشاييه ش بۆ هه ندي هوكاري چه سپيناوه ده گه ريته وه كه خستنه پرويان كايه يه كي تري ده وي و ده رفه تيكي تر، به لام خوتمان كه مته رخه ميمان كرده وه و هه ر كاتيكيش ويستيتمان له خو مانه وه، يان به قوستنه وه ي له ديتران به لگه يه كي ميژووي به خينه روو له جياتي چه سپاندي زانستي و ئاكاديمي و شيكاري به لگه كه، خو مان ته يار كرده وه، له جياتي هينانه وه ي به لگه ي ئريني و ئيسپاني و پوزه تيف، به گژ مه سه له كه دا چووين و خو ماني لي دوور ده خه ينه وه. نه م باسه كه خراوه ته روو و خه ريكه بابه تيكي رۆژي بۆ توژينه وه، ليده ورووژي، به هه واليكي تازه و چاوه روان نه كراوي ده زانين و زۆريه شمان سه رسام ده مينين و ده كه وينه و توويژه: نه مه چي بوو نه مه له كوتوه هات؟!

هه وراماني ميژينه و نه وورايي و تا قانه ي كورده واري له ره و وه ي ميژوودا تاكو ئيستا توانبويه تي پارتيه ري دابونه ريت و نه ده ب و ئوستووره و نه فسانه و ديروك و كه له پووري نه ته وه بيمان بي. ره وتي زه من، گه ردي بي وه فايي زه مان گيژه لوو كه ي شالا و گه ري نه يتوانيوه سيماي خاويني بشاريته وه. نه گه ر نه وه ورامانه نه بواي تا

هورمزان؛ سه ره تاي سه ره له داني ليريكاي نقيساري كوردي

عادل محمد پوور
(مهريوان)

ئىستا ھەندى ئەناسۆى مېژوو ھەمان ناديار و پىتوار دەمايەو. ئەم مەسەلەيە تەنيا ئەدەب و شيعر و كەلەپوور ناگرتتەو، بەلكو ھەندى چەمكى شارستانىيەت و مەدەنىيەت و مەزاتى ترى ئەمپووى دەگرتتە خو. يەكيتك لە تايبەتمەندىيەكانى ھەورامان ئەو تە: كە لە رەوتى مېژوودا سەر بەرز و سەر بەست ماو تەو و تەسليم و دەسبەسەر و ملكەچى ھەندى قەيد و بەند و بەستتەو و دابى كۆن و سواو نەبوو، بەلكو لە فۆرم و ناوەرۆكدا خولقپنەرى لىرىكا و جوانى و نوپكارى و نوپاوى و بزاوتووى بوو.

لپرەدا نامەوى لاو كى و تەنېشتى لە مەسەلەكە دوور بكەمەو. دەمەوى لەسەر دەقە شيعرىيەكەى «ھورمزگان» دىالۆگ بكەم.

لە يەكەم كۆرى گشتى دامەزراندنى «ئەنجومەنى ئەدەبى، فەرھەنگى بيسارانى» لە باسەكەمدا ئاماژە بەم خالە كرد كە شيعرى «ھورمزگان» بە پىگەو بنەماى سەرھەلدانى شيعرى كوردى دەژمىردى. ئەویش بە پىي بەلگەى زانستى و شەمى شىكارى و توپنەو وى بابەتەكە و ئەو بەلگەنەى كە لە مېژوودا چەسپاوە و ھەندى لەخاوەن رايانى كورد و غەيرە كورد باسيان لى كر دوو. ئىستا پىداگرى لەسەر ھەمان مەسەلەدا دەكەم. بە پىشنىيارى «مەلا ئىبراھىمى مەردوخى» و تارىك لەكاك «ئەحمەدى شەرىفى مەھابادى» - كە لە گۆفارىكى تردا پىشتر لە چاپ درا بوو - لە سىروانى ژمارە ۱۸۵د بلاو كرايەو، تا باسەكە بخرتتە بەر تىشكى نىگاي خاوەن قەلەمانەو. ئاخافتنى لەسەر بكرى و ھەركەسە بە نوپەى خۆى كارىكى شىاو و گونجاو لەم بەستپنەدا بكات. بۆيە من سەرەتا بووم بە رچەشكىنى مەسەلەكە و بە بۆچوونى خۆم ئاوپى لى دەدەمەو و تا بەلكو دىترانىش بپنەو دەنگ و كەلپنىكى ناديار لە مېژووى ئەدەبى كەلەكەمان روون بكرتتەو، بەلام پىويستە بەر لە چوونە ناو ناخى دەقەكەى كاك ئەحمەد، بە دوو دۆزى سەرەكى ئاماژە بكەم.

۱- لە ئاستى ناوەرۆكدا، دەقەكەى «ھورمزگان» ھەلۆستى رۆحى و رەوانى ئەوكاتەى گەلى كوردى ھەورامانە بەرانبەر بە شاللاوگەرى عەرەب. ئەم رۆژە، ئەم كارەساتە بۆ ئىمە لايەنى زۆر پىرۆز و خاوينىتى (تقدس) ى ھەيە. ئەمە چەشنى خۆپاگرى ئەو

وختەى گەلى كوردە لە ھەمبەر پەلامارى عەرەب بۆ سەرمال و سامان و ولات. ئەگىنا ئىستا مرۆقى ھەورامى بە باوەرترين و تۆكمەترين توخمى كورد دەژمىردى و ھەموويان باوهرى پتەويان بەديانەتى ئىسلام ھەيە.

ب- لە بارى فۆرم و روخسارەو، دەقەكە بە شيعرىكى رەسەن و پر ناوەرۆك و سانا و سادە و ناخەكى دەژمىردى كە ئەگەر گەرەكمان بى تايبەتمەندى و خەسلەتەكانى شيعرى كوردى بدۆزىنەو و بيانپارتىزىن، ئەم شيعەرە دەتوانى پىگەيەكى ئەستوور بى بۆ سەرھەلدانى مېژووى شيعرىمان. ئەو خەسلەتەنەى كە لە سەدەكانى دوايىدا لە لايەن بيسارانى و مەولەوى و سەيدى و خالۆى كۆماسى و خاناي قوبادى و مەلا پەرىشان.. وەك دابونەرىتى ئەدەبى رەسەن و خاوين بەدوور لە خەسلەتەكانى ئەدەبى بىانى (فارسى و عەرەبى) پارىزاو. ئەمە و ايزانم خالۆكى زۆر بەھىز و پتەو بى بۆ شيعرى كوردى كە بەدوور لە قۆستتەو وى عەرۆز و قافىە و قاوغى عەرەبىيە. ئامادەيى ئەم دەقە، نە تەنيا رادەى ھونەرى و جوانىناسى ھىرمونىكى بۆ ئەدەبىيەكەمان دەبەينە سەرەو، بەلكو دەبى بە دەسپىكى مېژووى تۆماركراوى كورد. بۆيە نابى قەت نكوولى لى بكەين. دەشكرى ئەم خالە بە شانازى بزاني، چونكە فارسەكان كە مېژووى سەرھەلدانى شيعرىمان تەنيا بۆ سى سەدە پاش ئىسلام دەگەرتتەو. ئەویش ھىشتا بەھەندى شك و شىمانە و گومانەو، لەكاتىكدا ئەم دەقە حاشاھەلنەگرە، ئىمە سى سەدە دەخاتە پىش ئەوانەو.

ماموستا (گۆران) كە مافىكى زۆرى بەسەر نوپكردەو و شيعرى رەسەنى كوردىيەو ھەيە و لەسەر ئەم ئامادەبىيە، لە روخسار و ناوەرۆكى شيعرى كوردىدا تازەگەرى و نۆژەنى نواند. خۆى بەمىرات بەرى مەولەوى و بيسارانى و بەتپكرا ئەدەبى گۆران دەزانى و ئاوا تىشك دەخاتە سەر ئەم مەسەلەيە:

«مۆسقىاي دەرباكانى عەرۆز، بتەوى و نەتەوى، جۆرە وشكى جووينەو و گرمەو نالەيەكى ئەوتۆى بە دەمەو و يە لەكاتى بىستندا شتىكى نوئى و نەبىستراوت پى نابەخشىت. مەگەر ھەر ئەوانەى پەسەندى بكەن كە خۆيان بەرھەمىكى زۆريان لەسەر ئەو تانوپۆيە چنىو،

یان گوتچکه‌ی چپژبان ته‌واو ناشنای ئه‌و ناواز و کیشانه بووه و وه‌ک شتتیک پیتی راهاتوون. ئه‌مرۆ جگه له‌وه‌ش که به‌تاقیکردنه‌وه دهرکه‌وتوو له‌گه‌ڵ پیتزی زمانه‌که‌ماندا ناگونجیت و ئه‌وه‌ی زۆر له به‌رشانی زمانه‌که‌مان خوشه کیشی خۆمائی فۆلکلۆرییه .. به‌لگه‌ش بۆ ئه‌م راستییه تیکرای هه‌موو شیعره‌کانی مه‌وله‌وی و به‌ره‌مه‌ی ئه‌و شاعیرانه‌یه که به له‌هجه‌ی هه‌ورامی و له سه‌رکیشی (۵+۵) شیعیان هۆنیوه‌ته‌وه‌وه.

(کاروانی شیعی نوتی کوردی، کاکه‌ی فه‌للاح، ل. ۳۵)

لیرده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی بچمه سه‌ر باسه ئه‌سلبه‌که، ده‌قه‌که‌ی «هورمزگان» له‌کتیبی (سبک شناسی یا تاریخ تطور شعر فارسی) له دکتۆر محمه‌د ته‌قی به‌هار چاپی ۱۳۴۷ لاپه‌ره ۴۰ ده‌نوو سینه‌وه و به‌وردی باس له‌خاله سه‌لبییه‌کانی باسه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی ده‌که‌م که له‌سه‌ر شیعی هورمزگان کردویه‌تی:

**هورمزگان ڕمان، ناتران کورژان
هۆشان شارده‌وه گه‌وره گاوران
زۆر کهر ئه‌ره‌ب، کهر دنا خاپوور
گنانی پاله، بشی شاره‌زور
ژهن و که‌نیتکان، وه دیل بشینا
میرد نازا تلیتی وه‌رووی هونینا
په‌وش زه‌رده‌شتر ماننه‌وه بی ده‌س
بزیکا نیکا هورمز وه هیچ که‌س**

لیرده‌دا من نامه‌وی و ته‌کانی نیو وتاره‌که‌ی کاک ئه‌حمه‌د دووپات بکه‌مه‌وه. جارێ باس له میژووی شیعره‌که و به‌ده‌ست چ که‌سانیک که‌وتوو و چ که‌سانیک نووسیویانه‌ته‌وه .. باس ناکه‌م، به‌لام باس له خاله سه‌لبییه‌کانی وتاره‌که ده‌که‌م:

۱- کاک ئه‌حمه‌د له به‌شیک له‌وتاره‌که‌یدا، ده‌نوو سی: «شیعی هورمزگان هه‌ر وه‌ک ده‌بینرێ (قافیه‌ی) هه‌یه و قافیه‌که‌شی زۆر له شیعره‌کانی کتیبی (مزگانی) دکتۆر سه‌عیدخان ده‌چی. به‌داخه‌وه ئیستا کتیبی مزگانیم له‌ده‌ستا نییه، هه‌تا نمونه‌یه‌کی پیشکه‌ش بکه‌م... له وه‌لامدا ده‌لێین ئه‌گه‌ر کاک ئه‌حمه‌د نمونه‌ی له‌به‌رده‌ستا نییه ئه‌ی چلۆن بریارده‌دا قافیه‌کانی ئه‌م ده‌قه له قافیه‌ی شیعی دکتۆر سه‌عید ده‌چی؟! »

عه‌قلییه‌ت و لۆژیکێ توژینه‌وه‌ی پێ به‌م چه‌شه‌ی لیکۆلینه‌وه‌یه نادات.

۲- کاک ئه‌حمه‌د له‌خاله‌ی پینجه‌می وتاره‌که‌یدا ده‌نوو سی: بۆ شیعره‌که قافیه‌ی هه‌یه و په‌نجه‌ی نییه؟ چۆن ده‌بی قافیه‌ی شیعی عه‌ره‌بی هه‌بی؟

جارێ بۆ کاک ئه‌حمه‌د زۆر دووره که بلتی شیعره‌که په‌نجه‌ی نییه؟! ئه‌و شیعره په‌نجه‌ییه و مامۆستا به‌هاریش دانی به‌م خاله‌ داناوه هیچ گومان له‌مه‌دا نییه. هینانه‌وه‌ی قافیه بۆ ئه‌و شیعره ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که ئه‌م شیعره دوایی وتراوه و به‌لگه‌ی قافیه‌ش به‌یتینه‌وه، بلێین چونکه قافیه‌ی هه‌یه که وابوو هه‌جایی نییه.

ده‌بی قافیه بۆ شیعی ره‌سه‌نی کوردی و به‌گه‌شتی زمانه ئیرانییه‌کان دیارده‌یه‌کی قه‌رزنی نییه که ئیمه له عه‌ره‌به‌کان وه‌رمان گرتبێ. به‌شیکێ مۆسیقای پاله‌کی شیعره‌که و به‌شیکه له‌خه‌سله‌ته‌کانی شیعی پاله‌وی و سه‌رده‌می ساسانیه‌کان به‌م لاوه. نمونه‌شی له شیعی پاله‌وی زمانی ده‌ری هه‌ر ئه‌م شیعره هه‌ورامیه ده‌بینرێ. دکتۆر خانله‌ری له‌کتیبی کیشی شیعی فارسیدا له‌لاپه‌ره ۲۹ له‌سه‌ر قسه‌ی «کریستین سین» وه‌ ده‌نوو سی «له‌یه‌کی تر له‌به‌شه‌کانی (بنده‌شن) دا که سه‌رگوزه‌شتی تافی مندالی (که‌ی قوباد) ه پینج دیری ۸ هه‌جاییم دژبوه‌ته‌وه که دیره‌کانی سییه‌م و چواره‌م له‌م ده‌قه‌دا قافیه‌دارن.»

(عه‌زیزوللا حاته‌می) له‌کتیبی (میراث در ایران) له وتاری ئیـریریدا لاپه‌ره ۳۲۹ ده‌لێ: «(ج. ا. ابری گوتویه‌تی ده‌لێن بارامی گۆر، شای ساسانی شاعیر بووه و قافیه ئه‌و دایه‌یتناوه.»

خاجه نه‌سیری تووسی له‌لاپه‌ره ۶ی کتیبی (معیار الاشعار) دا ده‌نوو سی: «په‌نگه قافیه له‌هه‌ندیک له دیره‌کاندا و هه‌م به‌یته‌کاندا ره‌چاو کرابێ وه‌ک چوارینه‌کان و ئورامنه‌کان». که ئورامنیسه چه‌شنیکه له شیعی کۆنی پاله‌وی و به‌تایبه‌ت خه‌سله‌تی نه‌غمه‌ی ره‌سه‌نی هه‌ورامی. مامۆستا موعین له‌بوره‌انی قاتیعه‌دا له‌ژێر وشه‌ی «ئورام» دا، ده‌نوو سی: «ئورام چه‌شنی شیعر بووه که به زمانی پاله‌وی کۆن وتراوه». دوور نییه ئورام هه‌ر به‌گه‌شتی شیوازی کیشی په‌نجه‌ی هه‌ورامیه و به‌تایبه‌تی که مه‌به‌ست شیوه‌ی شیعی گۆرانه و مامۆستا به‌هاریش دان به‌م خاله‌دا ده‌نی.

دکتور شه فیعی که دکهنی له کتیبی موسیقی شیعدرا له لاپه ره ۱۱۱-۱۱۲ له م بارهوه دهنوسی: له وهه موو وتانهی که وتیان و وتان بومان دهردهکوی که قافیه کهم تا زور هی ئیرانه و له شیعی سهردهمی ساسانیه کاندایه پیدای بووه و بهوته کهی ماموستا به هار بریک وهک (سرودی خسهروانی) قافیهی نه بووه و بریکیش وهک (تورامن) قافیه دارن.

۳- له بارهی چه شنی رینوسی دهقه که ماموستا به هار له لاپه ره ۳۹ کی کتیبی (سبک شناسی) شیعدرا دهنوسی: ده لئین ئه م شیعه به خه تی پاله وی بووه له سهر پیستی ناسکیش نووسراوه و نیردراوه بۆ رۆژنامهی (شرق نزدیک) و له ویدا بلاوکراوه ته وه و ئه منیش دهقه کهم له دکتور سه عید کوردستانی وهرگرتوه ئه ویش هاوکاری کرد و وهریگتیراوه ته سهر زمانی فارسی.

۴- ماموستا به هار به لیها توویی زمانه وانیه وه دهقه کهی خویندۆ ته وه، چونکه پرۆفیسور و پسپور و زمانه وان بووه توانیوه تی دژاریه کان سانا بکات، جگه له مانهش دهقه که ئه وه نده دژوار و سهخت نه بووه که دوو پسپور نه یان توانی بیخویننه وه و کاری له سهر بکهن.

۵- جیاوازی نیوان دهقه که له گوڤار و کتیبه کاندایه به فارسی و کوردی ئه وه بووه که ههر کام دواپی وهک ئیمه ناشارهزا بوون و فتوا و بریاری قه به بیان داوه به زهوقی خویمان دهقه که یان گوپیوه.

۶- له دهقه ئه سلیه که دا وشه ی (ژهن Gan) به نه شهن به کار براوه ئه گهر (شه ن) یش بی ههر گوپردراوی (ژهن) ه و ئیستاش له هه ورامیدا (ژهنی) به کارده بری و له ئاویتستایش (ژهنی) یه و نه (غن).

۷- له ته وای زاراوه کانی کوردیدا له روانگی ته بارناسیه وه وهک یه کن و له یهک بنه ماله ن.

وشه ی گنان، یان گنای، یان گونای هه مان گوندی کرمانجی و به هه ورامی ئیستتا ده لئین (ده گا) و له بنه ماله ی زمانه ئیرانییه کانی شه دا ههر (گوند) ه به مانای شار، یان لادی، یان ئاوی. گوندی شاپور که له عه ره بیدا بووه ته (جندی شاپور).

۸- جگه له مانهش ئه م دهسته واژه گه له ی خواره وه که ئامازه یان پیده که ین ته مه نیان له روالهت و مانادا بۆ ئاویتستا و پاله وی کۆن هه لده گه رینه وه که ئه مه پیشانده ری ره سه نایه تی و میژینه مه ندی دهقه که یه و نابن

حاشای لی بکری:

- هورمزگان که به مانای په ره ستشگه و ئاورگه یه، وشه ی هه ورامانیش بریک پتیا ن وایه هه مان مانایه .
- به لام من پیموایه به مانای نیشتنگه و تهخت و فه نه وای ئوره. به ته سه ل له م کتیبه دا باسی له سه ر کراوه-

- ئه تران، له ریشه ی ئاتر هه مان نازه ری پارسی و ئاوری سو رانی و ئاویری هه ورامیه .

- کوژان، له چا وگه ی کوشته ی و کوشیا یۆ و یانی کوشتن و کوژاندنه وه و خامۆش کردنه .

- هۆشان، ویشان و خویمان که هه مان هۆبان (خویمان) له ئاویتستایه .

- خاپور، ویران کردن.

- گنان ئامازه مان پیکرد.

- پاله، شار، به رانه ره له گه ل وشه ی په هله وو پاله وانیش ههر له م وشه وهرگیراوه .

- بشی، برۆی، تابرۆی له ریشه ی شیای و رویشتن.

- ژهن، که ئاورمان دایه وه .

- که نیکان: که نی، کناچ که نیشک، کچ له پاله ویدا: که نیک و له ئاویتستا: کئی نین و کنیا .

- بشینا، له ریشه ی شیای و شو و چوون و رویشتن.

- میرد، (مرت) ی ئاویتستا، مهرد، دلیر، پیاو .

- تلیتی، تل خواردن و تلاندنه وه .

- ژ: له، وه، ئه زی فارسی

- هونیا: خوینن له ریشه ی (هون) ی ئاویتستا که ده بیته (ون) ی ئیستای هه ورامی، یان خوین و خوون و

خین و...